



## En F 10:s Sven Dufva samt ehuru undertecknad erhöll garanterad plats i himlen

Mellan åren 1953 och 1989 hade F 10 en H-anläggning i södra Halland.

Under mer än 30 år övervakades denna anläggning av en tillsynsman, vilken var något utöver det vanliga. Jämförelsen med Runebergs Sven Dufva kan synas utmanande, men ändå, aldrig har principen "ingen djävul över bron", haft större tillämpning än just här.

Tillsynsmannen H (vi kan kalla honom så) var envis, orubblig, principfast och paragrafgalen. Han kännetecknades också av ett jämt och stabilt humör, d v s han var alltid förbannad. Med små plirande ögon, evigt misstänksam, mönstrade han alla besökare från topp till tå. Han såg alla besökare som potentialella bovar, alltid beredda att utan tillstånd bryta sig in i HANS anläggning. Det spelade ingen roll om man varit i anläggningen 100 gånger. Känd sedan tidigare var ingen fördel, inga inpasseringspapper - ingen kom över tröskeln.

Ännu kan jag höra: "VA FAN GÖR DU HÄR":

"Inte FAN har jag några papper på någon övning, så inte FAN kommer du in!"

Det var bara att sätta igång - trots att lottorna stod på dörren - varit där massor av gånger - var kända av H - saknades inpasseringspapper - ingen kom över tröskeln.

Med stolthet berättade H om hur han vägrat C F 10 tillträde i samband med en oannonserad övningsinspektion. Inga inpasseringspapper - inget tillträde. Obekräftade uppgifter gjorde gällande att till och med generalen Nordenskiöld fått stryka på foten av samma skäl. Inför H ögon var vi alla lika.

Det var inte utan att kompanichefen med fasa tänkte på en krigssituation. Vilket skulle bli besvärsligast - fienden eller tillsynsmannen H.

Hur som helst, under många år var undertecknad och nuvarande majoren Per Larsen F 14, fredsinstruktörer. Strilövningar skulle genomföras med krigsplacerad personal - H skulle "släppa in". Väl medvetna om problemet tog vi alltid god tid på

oss! En halv timma var alltid anslagen bara för att H skulle kunna "skälla av sig", förbanna F 10 samt .... ja allt!

Trots - VA FAN GÖR NI HÄR - såg han nog oss som sina minsta fiender. Möjligen kan detta bero på att vi alltid bjöd honom på kaffe med bröd, tålmodigt lyssnade på hans kroniska ilska. Detta kunde vara nog så enerverande, vi hade ju också att förbereda kvällens övningar.

Kaffet smakade natuligtvis inte bra, men i brist på bättre godkände H det som bjöds.

En kväll var H på ett ovanligt dåligt humör. Någon hade begärt inpassering till anläggningen men ej anlänt. H hade cyklat ToR helt i onödan. ALLT fick vi höra - ALLT med ett sådant mustigt språk att jag inte vågar återge något av detta. H var så förbannad att han till och med glömde att döma ut kaffet.

Just den här kvällen var vi olyckligtvis också sena, hade mycket att förbereda och framförallt - vi hade måttligt med tid för H utläggningar.

Pelle startade anläggningen - jag förberedde spelkopplingar, vilka naturligtvis just i kväll krånglade ovanligt mycket.

Påverkad av kringmiljön kom jag omedvetet att falla in i H språk och uttalade några inte alltför valda meningar.

H tittade upp från sitt "sura" kaffe och med en tendens till leende (Obs bara tendens) yttrade:

- Nog FAN hör man var Kenneth hamnar i livet efter detta?

Pelle passerade just när H uttalande gjordes. Han noterade den belåtna blicken i H ögon och kontrade övertygande:

- Nä du H, det tror jag inte! Av åldern at döma, torde du kasta in handduken före honom. Med kännedom om dina insatser under din jordiska vandring är sannolikheten för en himmelsk tillvaro för dig obefintlig. För dig blir det säkert "en trappa ner". Här har man säkert



noterat din meritförteckning - så du får ett eget bord och Sankte Pers status. Du blir förste handläggare av inpasseringsärenden i denna betydligt varmare och mer frekventerade anläggning. Och inte nog med det - när Kenneth och jag så småningom anmäler oss - så har F 10 säkert missat att skicka inpasseringstillstånd - så inte farao släpper du in oss. Eftersom vi inte kan återvända till det jordiska, blir följden att vi MÅSTE gå "en trappa upp". Därmed - TACK VARE DIG - har vi en garanterad plats i himlen!

Här inträffade något som aldrig hänt varken förr eller senare - H skrattade - skrattade och skrattade. Under hela sin fortsatta "karriär" glömde han aldrig denna utnämning. Jämt påminde han oss om densamma.

En tidig morgon hösten 1986 hitta-

des H död i sin bil. En hjärtattack hade flyttat hans trotjänargärning från F 10 H-anläggning till annan ort. Därmed sattes punkt för en trotjänares jordiska karriär vid F 10. Samtidigt startades säkert en ny sådan på "andra sidan" - H har säkert avlöst tidigare tillsynsman.

Med kritisk blick sorterar H bland alla nyanlända. Ekande i rökfyllda korridorer, hörs säkert: VAD FAN GÖR NI HÄR! Inte FAN har jag några besökshandlingar på er!

Säkert har många myndigheter glömt att skicka inpasseringspapper i tid. Åtminstone är jag bergsäker på att Pelle och undertecknad kommer att sakna sådana. Tänk, denna sista gång kan vi till och med TACKA H för att vi slipper bli insläppta.

Kenneth Palmgren

